

De ce să mă alătur unei biserici locale?

Mark Dever

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evangelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prieteniei, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

De ce să mă alătur unei biserici locale?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubeste Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

*Cum pot găsi pe cineva care să mă uce-
nicizeze?*, Garret Kell

*Cum pot să folosesc mai bine lectura
Bibliiei?*, Jeremy Kimble

*Cum îi pot iubi pe membrii bisericii
care au alte afinități politice?*, Jonathan
Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?,
Matthew Emadi

*Cum pot să susțin lucrarea internațio-
nală de misiune?*, Mark Collins

*Cum poate biserică noastră să găsească
un păstor credincios?*, Mark Dever

*Cum pot crește femeile în biserică lo-
cală?*, Keri Folmar

*Este un lucru iubitor să practicăm dis-
ciplina bisericii?*, Jonathan Leeman

*Ce să fac dacă nu am dorința să mă
rog?*, John Onwuchekwa

*Ce să fac dacă nu simt dorința să
merg la biserică?*, Gunner Gundersen

*Ce să fac dacă sunt descurajat în evan-
ghelizare?*, Isaac Adams

*Ce ar trebui să fac acum, că sunt creș-
tin?*, Sam Emadi

*Ce ar trebui să facem cu membrii care
nu vin la întâlnirile bisericii?*, Alex
Duke

*De ce este Cina Domnului atât de im-
portantă?*, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

*De ce să mă alătur unei biserici lo-
cale?*, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

*La ce ar trebui să mă uit în alegerea
unei biserici?*, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan
Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Je-
remy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

MARK DEVER

DE CE SĂ MĂ ALĂTUR
UNEI BISERICI LOCALE?

MAGNA GRATIA

DE CE SĂ MĂ ALĂTUR UNEI BISERICI LOCALE?

Mark Dever

Copyright © 2023 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Why Should I Join a Church?

Copyright © 2020 by Mark Dever and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks

525 A Street NE, Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Anumite părți din această carte sunt preluate din cărțile lui Mark Dever, *What Is a Healthy Church?* (Wheaton, IL: Crossway, 2005) și *Nine Marks of a Healthy Church* (Wheaton, IL: Crossway, 2013)

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

9Marks ISBN: 979-8-89218-011-5

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

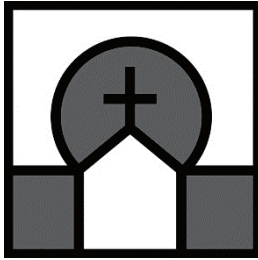
Internet: www.magnagratia.org

„Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții;
cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.
Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei,
dacă veți avea dragoste unii pentru alții”
(Ioan 13:34-35).

Uneori, lucrările din campusurile studențești mă invită să le vorbesc studenților lor. Se știe că, în mai multe situații, am început remarcile mele în felul următor: „Dacă te consideri creștin, dar nu ești membru al bisericii pe care o frecventezi, ai putea ajunge în Iad”.

Ai putea spune că o astfel de afirmație le captivează atenția.

Dar oare vreau doar să îi șochez pe oameni? Eu nu cred asta. Încerc eu să îi sperii ca să devină membri ai bisericii? Deloc. Încerc să spun că alăturarea la o biserică poate face pe cineva să devină creștin? Cu siguranță că nu! Aruncă pe fereastră orice carte (sau vorbitor) care spune astfel de lucruri.

Așa că de ce să încep cu acest fel de avertisment? Pentru că vreau ca aceia care mă aud să înțeleagă ceva din urgența nevoii unei biserici locale sănătoase în viața creștinului și să înceapă să împărtășească acea pasiune

pentru biserica locală care îi caracterizează deopotrivă pe Hristos și pe ucenicii Lui. Vreau ca oamenii să înțeleagă că, de dragul sufletelor lor, au nevoie să se alăture unei biserici locale.

Dacă vrei să Îl urmezi pe Hristos, dar nu ești membru într-o biserică locală, ia în considerare alături de mine următoarele șapte motive pentru care ar trebui să te alături uneia.

1) ALĂTURĂ-TE UNEI BISERICI PENTRU A ILUSTRA EVANGHELIA

În cei peste 20 de ani de slujire pastorală, am întâlnit o mulțime de persoane care erau sceptice cu privire la ideea de membralitate în biserică. La urma urmei, creștinismul are de a face cu o relație personală cu Dumnezeu, prin Isus Hristos, nu cu atașarea numelui tău la o bucată de hârtie sau cu participarea la întâlnirile membrilor ei. În fapt, de ce să irosim timpul vorbind despre membralitatea în biserică dacă am putea pur și simplu să vorbim despre Isus? Pentru unii, însăși ideea de membralitate în biserică pare a fi o distragere de la ceea ce ar trebui să fie cel mai important lucru din viețile noastre - Evanghelia.

Desigur, sunt de acord că toți creștinii ar trebui să

facă din Evanghelie epicentrul vieților lor. Noi vrem să le împărtășim Evanghelia altora și să facem ca ea să înainteze în întreaga lume. Noi vrem ca viețile noastre să reflecte dragostea lui Dumnezeu din Evanghelie și, așa cum spunea Pavel, să umblăm într-o manieră „vrednică de Evanghelia lui Hristos” (Fil. 1:27). Pasiunea mea este ca fiecare creștin să ilustreze Evanghelia în viața lui, motiv pentru care sunt și pasionat de membralitatea în biserică.

Membralitatea în biserică nu a fost inventată de păstori, nici de liderii de lucrare sau de experții în creșterea bisericii. Membralitatea este rezultatul natural al Evangheliei în sine. Poate că nu te-ai gândit niciodată la lucrul acesta, dar Evanghelia nu vorbește doar despre felul în care Dumnezeu ne mântuiește *de sub* „puterea întinericului”, ci este și un mesaj despre felul în care Dumnezeu ne mântuiește aducându-ne *în* „Împărăția Fiului dragostei Lui” – o Împărăție plină de alți păcătoși răscumparați care, ca și noi, sunt acum cetățeni ai Cerului (Col. 1:13; v. și Efes. 2:19). Dacă ești pasionat de Evanghelie, una dintre modalitățile principale prin care ilustrezi Evanghelia înaintea lumii constă din a te alătura unei biserici locale. Hai să detaliez această idee.

Evanghelia este un mesaj despre felul în care păcătoșii

vinovați pot fi împăcați cu un Dumnezeu sfânt prin moartea și învierea lui Hristos. Creștinii sunt cei care își recunosc falimentul moral și, pocăindu-se de păcat, se întorc la Hristos pentru a fi iertați. Fiind declarați neprihăniți în Hristos și locuiți de Duhul Sfânt, ei trăiesc acum cu bucurie sub domnia lui Hristos, urmând poruncile Lui și căutând să Îl proslăvească pe Dumnezeu. În esență, un creștin este cineva care a fost împăcat cu Dumnezeu.

Și totuși asta nu este tot! Evanghelia nu doar că ne împacă cu Dumnezeu, ci ne împacă și cu poporul Lui. Un motiv pentru care atât de mulți creștini au minimizat importanța membralității în biserică ține de faptul că ei au redus Evanghelia la o *simplă* relație personală cu Dumnezeu și nimic mai mult. Dar Biblia ne învață ceva destul de diferit.

Păcătoșii sunt ostili nu doar față de Dumnezeu, ci și față de cei care poartă chipul Lui. Relația noastră frântă cu Dumnezeu creează relații frânte cu alții. Biblia portretizează cu regularitate această realitate. În fapt, îți amintești de prima istorie din Biblie, după căderea lui Adam și Eva și după alungarea lor din grădină? Este istoria unui om care îl ucide pe altul – a lui Cain care îl ucide pe Abel. Păcătoșii vor să Îl alunge pe

Dumnezeu de pe scaunul Lui de domnie și să se așeze ei în locul Lui și, așa cum demonstrează Cain, noi nu ne dorim ca să-i lăsăm pe alți oameni să ia acest lucru de la noi. Nu le dăm nicio șansă. Actul lui Adam de frângere a părtășiei cu Dumnezeu a condus la o frângere imediată a părtășiei între toate ființele omenești. Este ca și cum fiecare om vrea să se descurce de unul singur.

Astfel, când Evanghelia restaurează relația noastră cu Dumnezeu, ea restaurează și părtășia dintre noi și ceilalți păcătoși răscumpărați. Când noi abandonăm ostilitatea noastră față de Dumnezeu, abandonăm și ostilitatea noastră unii față de alții. Cu alte cuvinte, creștinii sunt aceia care își găsesc plăcerea acum în cea mai mare poruncă: iubește-L pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău, și iubește-l pe aproapele tău ca pe tine însuși (Matei 22:34-40).

Ce produce Evanghelia în noi? Dragoste pentru Dumnezeu și dragoste pentru poporul Său.

Așadar, a fi împăcat cu Dumnezeu înseamnă să fii împăcat cu toți ceilalți care sunt împăcați cu Dumnezeu. Acest lucru nu este doar o deducție a mesajului Evangheliei. Isus și apostolii propovăduiesc explicit și frecvent această idee de-a lungul Noului Testament.

De exemplu, în prima jumătate din Efeseni 2, Pavel descrie mântuirea pe care Hristos a dat o poporului Său. Mulți creștini prețuiesc pe bună dreptate cuvintele lui Pavel, care spun că noi suntem mântuiți „prin har... prin credință” și că ea este „un dar al lui Dumnezeu – nu prin fapte” (Efes. 2:8-9). Totuși, după ce arată felul în care Evanghelia restaurează părtășia noastră cu Dumnezeu, Pavel se îndreaptă, în a doua jumătate din Efeseni 2, către a arăta felul în care Evanghelia restaurează părtășia dintre toți cei care sunt în Hristos:

Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul, și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea... ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace; și i-a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimic vrăjmășia (Efes. 2:14-16).

Toți cei care Îi aparțin lui Dumnezeu sunt „împreună cetățeni” și „membri ai casei lui Dumnezeu” (v. 19). Hristos a distrus „vrăjmășia” noastră unul față de celălalt. În Hristos, poporul lui Dumnezeu are „pace” și este împăcat „într-un singur trup”. Cuvintele lui Pavel sunt extrem de clare: dacă suntem împăcați cu Dumnezeu, suntem împăcați și cu poporul Lui.

Da, Evanghelia ne dă o relație personală cu Dumnezeu. Dar, potrivit Scripturii, acea relație cu Dumnezeu

include relații profunde cu poporul Lui. Când noi venim la Hristos, El ne aduce pe toți într-o familie – o familie cu oameni reali, în carne și oase, care sunt chemați să aibă relații unii cu ceilalți.

De aceea, membralitatea în biserică este rezultatul natural al Evangheliei. Când primim îndurarea lui Dumnezeu, devenim parte dintr-un „popor” (1 Petru 2:10). Când primim harul lui Dumnezeu (Efes. 2:1-10), suntem incluși într-o comunitate a legământului (Efes. 2:11-20). Suntem împăcați cu Dumnezeu și împăcați cu poporul Lui.

Bisericile locale sunt locurile în care trăim potrivit acestei noi realități. Noi nu *spunem* doar că suntem împăcați, ci și *arătăm* acest lucru. Și îl arătăm alăturându-ne unei congregații și dedicându-ne dragostei reciproce și ajutorului reciproc în creșterea în asemănarea cu Hristos. Noi arătăm acest lucru invitându-ne unii pe alții în casele noastre și având grijă reciproc de nevoile noastre. Arătăm acest lucru mărturisindu-ne păcatele unii altora și iertându-ne unii pe alții. Arătăm acest lucru lăsând deoparte preferințele personale și luând în considerare interesele altora mai presus de interesele proprii. Arătăm acest lucru învățând împreună cum să ne supunem Cuvântului lui Dumnezeu. Când ne alăturăm

unei biserici locale, noi ne dedicăm față de alți păcătoși răscumpărați și îi arătăm lumii că Hristos ne-a împăcat cu adevărat deopotrivă cu Dumnezeu și unii cu alții.

Nu este suficient doar să avem prieteni creștini cu care ne întâlnim ocazional – prieteni pe care îi alegem după gusturile noastre. Ceea ce ilustrează cu adevărat Evanghelia este atunci când ne dedicăm dragostei și grijii față de un grup de oameni care include indivizi cu totul diferiți de noi. Noi ilustrăm Evanghelia când ne strângem săptămână de săptămână ca să le slujim unor oameni cu care avem uneori un singur lucru în comun: pe Isus. Noi arătăm că suntem împăcați cu Hristos când ne dedicăm iubirii *acelor* oameni din *acel* loc – oricâte greșeli și defecte ar putea avea.

Dacă ești pasionat de Evanghelie, alătură-te unei biserici locale.

2) ALĂTURĂ-TE UNEI BISERICI PENTRU CĂ BIBLIA CERE ASTA

Evanghelia însăși ne îndreaptă către nevoia noastră de a fi conectați vital la o comunitate de frați și surori. Dar oare menționează vreodată Biblia într-un fel explicit membralitatea în biserică? Dacă noi ilustrăm Evanghelia prin a ne dedica oficial unei biserici locale, atunci

n-ar trebui să vedem ideea de membralitate în biserică prezentată în Noul Testament?

Am auzit de nenumărate ori acest gen de întrebări. Putem spune cu adevărat că Biblia ne cere să fim membri într-o biserică, chiar dacă ea nu poruncește niciodată explicit „să te alături unei biserici”?

Eu cred că putem spune asta. Îngăduie-mi să prezint cinci motive în acest sens.

Bisericile din Noul Testament au avut înregistrări privind membrii lor

Este adevărat, Biblia nu folosește niciodată cuvintele „să te alături unei biserici”, dar Noul Testament conține o mulțime de dovezi care arată că biserica primară a practicat membralitatea în biserică. De exemplu, Faptele Apostolilor 2 ne relatează începutul bisericii din Ierusalim. În acel pasaj, Petru a predicat înaintea mulțimilor din Ierusalim și i-a îndemnat să își pună credința în Hristos și să se pocăiască de păcatele lor (F.A. 2:38). Cum au răspuns oamenii?

Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete (F.A. 2:41).

Observă că biserica primară a *socotit* numărul noilor

convertiți care Îl urmau pe Hristos în botez. Ei țineau cont cine venea la Hristos. Mai mult, acest verset spune că cei trei mii de credincioși „s-au adăugat la biserică” – anume la primii 120 de ucenici din camera de sus (F.A. 1:15). Putem spune cu siguranță că biserica primară a practicat membralitatea în biserică. Ei știau exact cine aparținea congregației și câți membri aveau.

Acești 3000 de bărbați și femei nu au fost botezați, după care să nu mai știe nimeni nimic de ei. Ei *au acționat* ca membri ai bisericii. Ei s-au strâns cu regularitate în Templu ca să audă propovăduirea apostolilor, să se roage și să celebreze Cina Domnului (F.A. 2:42, 46). Ei aveau grijă unii de alții de nevoile lor (2:45). Ei se invitau reciproc în casele lor (2:46). Chiar descoperim străngeri ale bisericii pentru a discuta cum să aibă grijă cel mai bine de văduvele dintre ei (6:1-2). De asemenea, vedem că, în timp ce această biserică locală răspândea Evanghelia, ei au continuat să primească membri noi:

Domnul îi *adăuga* în fiecare zi *la numărul lor* pe cei ce erau mântuiți (F.A. 2:47).

Această biserică din Ierusalim a continuat să adauge membri la numărul celor din biserică și, până în Fapte 4:4, congregația lor crescuse la cel puțin cinci mii de membri. Mai târziu, în Noul Testament, găsim biserici

care aveau liste de văduve ce erau membre în biserică. Biserica primară a ținut evidențe legate de membrii ei. Apostolii au practicat membralitatea în biserică.

Poruncile Scripturii prezumă existența membralității în biserică

Ai observat vreodată că este de fapt imposibil să ascuți de poruncile lui Dumnezeu fără să te dedici unei biserici locale? Parcurge Noul Testament în linii mari, și vei descoperi rapid că viața creștină nu are de a face doar cu afirmarea doctrinelor corecte și cu umblarea după virtuțile individuale, în izolare. În schimb, Scriptura arată consecvent că viața creștină roiește în jurul bisericii locale – o comunitate structurată cu oameni de diferite vârste, etnii, interese și contexte economice.

Gândește-te, de exemplu, la următoarele porunci din Scriptură și la felul în care ele prezumă existența unei relații profunde și de durată între credincioșii care se strâng împreună într-o biserică locală. Creștinilor li se poruncesc următoarele:

- Să se iubească unii pe alții (Ioan 13:34-35; 15:12-17; Rom. 12:9-10; 13:8-10; Gal. 5:14; 6:10; Efes. 1:15; 1 Petru 1:22; 2:17; 3:8; 4:8; 1 Ioan 3:16; 4:7-12; cf. Ps. 133).

- Să caute pacea și unitatea în congregația lor (Rom. 12:16; 14:19; 1 Cor. 13:7; 2 Cor. 12:20; Efes. 4:3-6; Fil. 2:3; 1 Tes. 5:13; 2 Tes. 3:11; Iacov 3:18; 4:11).
- Să evite orice lupte între ei (Prov. 17:14; Matei 5:9; 1 Cor. 10:32; 11:16; 2 Cor. 13:11; Fil. 2:1-3).
- Să aibă grijă unii de alții fizic și spiritual (Deut. 15:7-8, 11; Matei 25:40; Ioan 12:8; F.A. 15:36; Rom. 12:13; 15:26; 1 Cor. 16:1-2; Gal. 2:10; 6:10; Evrei 13:16; Iacov 1:27; 1 Ioan 3:17).
- Să vegheze unii asupra altora și să își dea socoteală unii altora (Rom. 15:14; Gal. 6:1-2; Fil. 2:3-4; 2 Tes. 3:15; Evrei 12:15; cf. Lev. 19:17; Ps. 141:5).
- Să se zidească unii pe alții (1 Cor. 14:12-26; Efes. 2:21-22; 4:12-29; 1 Tes. 5:11; 1 Petru 4:10; 2 Petru 3:18).
- Să se suporte unii pe alții (Matei 18:21-22; Marcu 11:25; Rom. 15:1; Gal. 6:2; Col. 3:12), inclusiv să nu se dea în judecată unii pe alții (1 Cor. 6:1-7).
- Să se roage unii pentru alții (Efes. 6:18; Iacov 5:16).

- Să se țină departe de cei care vor să distrugă biserica (Rom. 16:17; 1 Tim. 6:3-5; Tit 3:10; 2 Ioan 10-11).
- Să respingă evaluarea oamenilor după standarde lumești (Matei 20:26-27; Rom. 12:10-16; Iacov 2:1-13).
- Să lupte împreună pentru Evanghelie (Fil. 1:27; Iuda 3).
- Să fie exemple unii pentru alții (Fil. 2:1-18).

Aceste porunci prezumă faptul că ei se întâlnesc cu regularitate, se ucenicizează reciproc și dau socoteală unii față de alții. Cu alte cuvinte, aceste porunci prezumă faptul că ei sunt membri într-o biserică locală. Singura modalitate reală de a împlini aceste porunci este să le pui în practică în relație cu un grup specific de oameni – oameni cu care te întâlnești cu regularitate. În fapt, n-ar trebui să ratăm să observăm că apostolii le-au scris aceste porunci bisericilor locale, nu doar creștinilor, la nivel individual.

Alte porunci din Scriptură sunt chiar mai explicite în cerința de a ne alătura unei biserici locale. De exemplu, noi suntem chemați să ne „supunem” prezbiterilor dintr-o congregație locală (Evrei 13:17). Avem porunca

de a ne întâlni cu regularitate cu biserica noastră locală ca să auzim Cuvântul lui Dumnezeu și să îi încurajăm pe alții (Evrei 10:25; F.A. 2:42).

Dacă tratezi cu seriozitate ascultarea de Dumnezeu, pur și simplu nu poți urma poruncile Scripturii fără să fii membru într-o biserică locală.

1 Corinteni 12 ne vorbește despre membralitatea în biserică

Un alt loc din Scriptură care discută explicit despre membralitatea în biserică este cel din 1 Corinteni 12. În acest pasaj, Pavel se referă la credincioșii din Corint ca fiind „mădulare” [sau membre] din trupul lui Hristos. Bisericile nu au adoptat limbajul membralității împrumutându-l de la cluburi în care plătești ca să fii membru. Acel limbaj vine de la Pavel însuși.

În acest pasaj, Pavel se referă la membralitatea într-o congregație locală – nu doar la biserica universală. Acești creștini sunt „membri” într-un singur trup tocmai pentru că ei mănâncă Cina Domnului împreună (1 Cor. 10:17) și sunt părtași reciproc la bucuriile și înfrustrările lor (1 Cor. 12:26). Ei nu sunt doar „membri” ai bisericii universale într-un sens abstract, ci „membri” ai unei biserici locale – biserica din Corint.

Deși unii creștini se simt inconfortabil cu ideea că trebuie să fie membri într-o biserică locală, Pavel nu împărtășește aceeași atitudine. Observă că Pavel îi muștră pe corintenii care se tratau unii pe alții cu atitudinea de genul „n-am trebuință de tine” (1 Cor. 12:21). Desigur, implicația este că noi chiar *avem nevoie* unii de alții, avem nevoie de grija iubitoare și de disciplina unei congregații locale. Dacă Biblia are vreun text care să dovedească obligația noastră de a ne alătura unei biserici, acela este 1 Corinteni 12:21. Noi avem nevoie, adică *trebuie* să ne unim cu frații și surorile din biserică locală.

Imaginile din Noul Testament folosite pentru descrierea bisericii implică membralitatea în biserică

În plus, imaginile pe care autorii biblici le folosesc pentru a-i descrie pe creștini și relațiile lor cu biserică în Noul Testament prezumă faptul că ei sunt membri în biserici locale.

Pavel se referă la biserică spunând că este un „trup” și la creștini că sunt „membre” ale lui. El se referă la biserică spunând că este „casa” lui Dumnezeu (1 Tim. 3:15), alcătuită din frați și surori în credință. Petru se referă la creștini ca „pietre” care sunt parte dintr-o „casă duhovnicească” (1 Petru 2:5). El se mai referă la

creștini ca „oile” ce fac parte din „turma” lui Dumnezeu (1 Petru 2:25; 5:2).

Imagini ale Noului Testament despre biserică	
<i>Biserica este...</i>	<i>Creștinii sunt...</i>
un trup	părți ale trupului (mâini, picioare, ochi etc.)
casa lui Dumnezeu	frați și surori
o casă duhovnicească	pietre
turma lui Dumnezeu	oi

Aceste imagini ne îndreaptă către faptul că Dumnezeu dorește ca poporul Său să fie unit împreună în biserici locale. Dacă suntem membre într-un trup, oare nu suntem mențiți să fim atașați trupului? Dacă suntem copii ai lui Dumnezeu, oare nu suntem mențiți să avem părtășie cu frații noștri și surorile noastre în casa lui Dumnezeu? Dacă suntem pietre, oare nu se presupune că trebuie să facem parte din clădire? Dacă suntem oile lui Dumnezeu, oare nu este clar că trebuie să mergem împreună cu turma?

Textele despre disciplina bisericii prezumă membralitatea în biserică

Unele dintre dovezile cele mai categorice în favoarea membralității în biserică sunt învățăturile explicite

ale Scripturii despre disciplina bisericii. În cel mai îngust sens al cuvântului, disciplina bisericii este actul excluderii din rândul membrilor bisericii și de la participarea la Cina Domnului a cuiva care pretinde că este creștin, din cauza unui păcat grav, față de care acel om nu se pocăiește, păcat la care el sau ea refuză să renunțe.

Disciplina bisericii este felul în care biserica își protejează membrii și felul în care creștinii se supraveghează unul pe altul în credințioșia față de Hristos.

Isus a poruncit în Matei 18:15-18 ca bisericile să îi disciplineze pe membrii care nu se pocăiesc. Tot astfel, Pavel i-a poruncit bisericii din Corint să îndepărteze din părtășia ei pe un om care umbla într-un păcat sexual de care nu se pocăia. Alte pasaje din Scriptură poruncesc și ele ca biserica să vegheze asupra membrilor ei prin disciplina bisericii (v. Gal. 6:1; 2 Tes. 3:6-15; 1 Tim. 1:20; 5:19-20; Tit 3:9-11).

Dându-i bisericii autoritatea de a confrunta păcatul, Isus a arătat că El Se așteaptă ca poporul Său să dea socoteală unii față de alții în biserica locală. Urmarea lui Hristos este costisitoare și provocatoare. Lumea, diavolul și păcatul care rămâne în noi încearcă să ne abată de la dedicarea față de Hristos. În fața acestor provocări, Isus le-a dat bisericilor locale dreptul de a ne

corecta atunci când noi refuzăm să ne pocăim până acolo încât riscăm să ne distrugem credința (1 Tim. 1:19). Membrii bisericilor locale se supraveghează și se încurajează unii pe alții în credință. Așa cum spune Pavel, noi avem o responsabilitate de a veghea unii asupra altora *în interiorul* bisericii, dar acest lucru nu se extinde la cei necredincioși, care sunt *în afara* bisericii (1 Cor. 5:12).

Disciplina bisericii prezumă existența membralității în biserică. Noul Testament prezintă așteptarea ca fiecare creștin să își dea mâinile cu alți creștini din biserică locală, context în care toți membrii se ajută reciproc să Îl urmeze pe Hristos, chiar dacă asta înseamnă ca păcatele noastre să fie confruntate.

Este membralitatea în biserică un concept din Biblie? Evident că da. Ea se găsește pe fiecare pagină a Noului Testament, pentru că apostolii le scriu unor biserici reale, locale, și membrilor care formează acele biserici. Apostolii nu se adresează niciodată „creștinului singuratic”, pentru că ei nu și-au închipuit niciodată că așa ceva ar exista. Ei n-au presupus niciodată că un om ar putea să fie creștin și să nu fie legat cumva într-un fel vital de o congregație locală. Ideea de creștin neatașat unei biserici locale este pur și simplu străină de Noul

Testament.

3) ALĂTURĂ-TE UNEI BISERICI CA SĂ ÎI IUBEȘTI PE CEIALȚI CREȘTINI ȘI SĂ ZIDEȘTI BISERICA

Am avut cândva un prieten care lucra pentru o organizație creștină dintr-un campus universitar, în timp ce frecventa biserica în care eu eram membru. El făcea cumva să apară la biserică imediat după imnuri, stătea și asculta predica, după care pleca. Într-o zi l-am întrebat de ce nu venea să participe la întreaga slujbă a bisericii.

„Păi”, a spus el, „nu prea mă aleg cu nimic din restul lucrurilor”.

„Te-ai gândit vreodată să te alături bisericii?”, am răspuns eu.

El credea că acela fusese un comentariu absurd. El a spus: „De ce să mă alătur bisericii? Dacă fac asta, cred că ei îmi vor încetini creșterea spirituală”.

Eu l-am întrebat: „Te-ai gândit vreodată că poate că Dumnezeu vrea să îți dai mâinile cu acești oameni și poate că, chiar dacă ei îți-ar încetini puțin creșterea, ai putea să ajuți la creșterea lor? Poate că asta este parte din planul lui Dumnezeu despre felul cum ar trebui să trăim împreună ca niște creștini”.

Asemenea prietenului meu, mulți oameni tratează bisericile locale de parcă ei ar fi niște consumatori, punându-și întrebarea: „Ce poate face această biserică pentru mine?” Am întâlnit mulți indivizi care caută să se stabilească într-o biserică la fel cum caută să-și cumpere o mașină nouă: „Predicarea este bună, muzica este decentă, dar sunt sigur că nu-mi place interiorul acestui auditoriu... iar instalația de aer condiționat are probleme”.

Desigur, ar trebui să ne așteptăm la anumite lucruri din partea bisericii noastre locale, cum ar fi predicarea credincioasă și doctrina biblică. Dar nu ar trebui niciodată să abordăm biserica asemenea unor consumatori care caută cea mai bună ofertă din oraș. Noi suntem niște consumatori. Noi suntem copii înfiați care vin împreună într-o familie.

Am observat deja că Noul Testament descrie viața creștină ca fiind indisolubil legată de o congregație locală. Dumnezeu ne poruncește să ne slujim unii altora, să ne rugăm unii pentru alții, să trăim în pace unii cu alții, să fim blânzi unii cu alții, să ne încurajăm reciproc, să ne strângem împreună și să ne zidim unii pe alții prin Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare creștin are porunca de a-și folosi darurile spirituale „spre zidirea bisericii” (1 Cor. 14:12). Pe scurt, Dumnezeu ne poruncește să

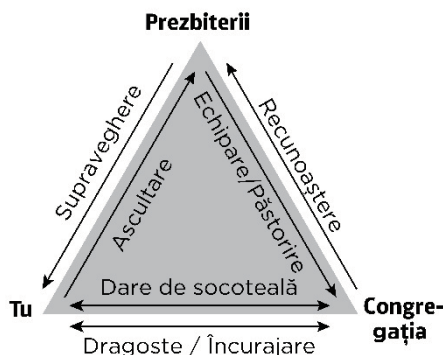
ne iubim unii pe alții „nu cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul” (1 Ioan 3:18; v. și 1 Ioan 3:14, 16; 4:21).

De asemenea, membrii bisericii au responsabilități particulare față de liderii bisericii, la fel cum liderii au responsabilități față de membri. Liderii din biserică ar trebui să fie respectați, prețuiți și onorați (Fil. 2:29; 1 Tes. 5:12-13). Dacă creștinii se așteaptă ca păstorul lor să își împlinească responsabilitățile biblice, membrii bisericii trebuie să îi fie cunoscuți păstorului. Ei trebuie să îl privească ca pe un dar de la Hristos trimis bisericii spre binele lor. Slujitorul Cuvântului este un ispravnic al casei lui Dumnezeu și un păstor al turmei lui Dumnezeu, în numele Lui. El slujește de bunăvoie și cu sârguință (1 Petru 5:1-3). Reputația lui poate și ar trebui să fie apărată, cuvântul lui trebuie crezut și învățăturile lui trebuie ascultate întotdeauna, cu excepția situațiilor când ele contrazic Scriptura sau când învățătura lui este clar distorsionată (Evrei 13:17, 22; 1 Tim. 5:17-19). Predicatorul credincios ar trebui să fie prețuit în felul acesta pur și simplu pentru că el aduce Cuvântul lui Dumnezeu înaintea poporului Său, neînlocuindu-l cu propriile idei.

Membrii bisericii ar trebui să ia aminte la liderii lor

și să le imite viața și credința (1 Cor. 4:16; 11:1; Fil. 3:17; Evrei 13:7). Predicatorii și învățătorii buni sunt vrednici de o dublă cinste, așa cum spune Pavel în 1 Timotei 5:17, ceea ce include sprijinul material (v. și F.A. 6:4; 1 Cor. 9:7-14; Gal. 6:6). Iar membrii bisericii ar trebui să se dedice deopotrivă rugăciunii pentru slujitorii lor și ajutorii lor în orice fel pot (Efes. 6:18-20; Col. 4:3-4; 2 Tes. 3:1; Evrei 13:18-19). Slujitorilor Cuvântului le-a fost dată sarcina de a duce Cuvântul lui Dumnezeu la poporul lui Dumnezeu.

Dacă ar fi să punem într-o diagramă toate responsabilitățile pe care Dumnezeu le dă creștinilor în Scriptură, ea ar trebui să arate cam ca în imaginea următoare.

Alăturându-ne unei biserici, noi ne *dedicăm* dragostei față de un grup specific de oameni în modalitățile descrise mai devreme. Da, noi intenționăm să îi iubim

pe toți creștinii, dar noi manifestăm practic acea intenție – punem în practică ceea ce afirmăm cu gura – dedicându-ne față de un grup specific de oameni reali. Acest fel de dragoste este deseori dificilă și are inconveniențele ei. Aceste inconveniente sunt tocmai motivul pentru care, în membralitatea bisericii, noi ne angajăm unii față de alții să manifestăm această dragoste în practică în vremuri bune și în vremuri rele. Lipsa dedicării hrănită printr-o absență a membralității oficiale într-o biserică locală este o ispită pentru firea pământească și o oportunitate pentru amăgirea de sine. Inconveniențele dragostei sunt minimizezate și, drept rezultat, dragostea noastră aduce o mărturie mai puțin convingătoare a Evangheliei. Membralitatea ne face să ne angajăm în practicarea dragostei adevărate și ne încurajează să îi iubim pe alții în modalitățile în care Biblia ne poruncește.

Dacă te consideri creștin, dar refuzi să te dedici față de un grup de oameni care s-au angajat să-L urmeze pe Isus, mă tem că ai putea să nu ai foarte multe motive pentru care să crezi că ești convertit cu adevărat. Da, iubirea altor credincioși implică tot felul de inconveniente și ne expune la răni și dezamăgiri. Dar creștinii cu adevărat maturi nu lasă biserica înapoi. Ei urmează porunca Bibliei de a-și iubi frații și surorile și de a îndura

cu răbdare un grup specific de păcătoși răscumparați, chiar păcătoși care îi rănesc. Când ei iubesc, iartă, plâng și se bucură împreună cu alții într-o biserică locală, ei ilustrează astfel dragostea lui Hristos.

Care este situația ta? Iubești poporul lui Dumnezeu? Te dedici în realitate și în mod activ față de ei? Îți folosești mâinile în ajutorul lor? Îți folosești banii? Îți folosești buzele?

În biserică, ucenicizarea este deopotrivă un proiect individual și o activitate colectivă atunci când Îl urmăm pe Hristos și ne ajutăm unii pe alții să mergem înainte pe cale. În biserică putem să dăm socoteală unii față de alții când ne confruntăm cu ispita. Putem să studiem împreună Cuvântul lui Dumnezeu ca să ne pregătim pentru lupta spirituală. Putem să cântăm împreună laudele lui Dumnezeu și să ne rugăm împreună. Putem să ne încurajăm unii pe alții, să fim părtași unii altora în bucurii și să ne purtăm reciproc poverile. Așa cum Isus ne-a spus, „Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu... Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții” (Ioan 15:12, 17). Unește-ți mâinile cu ceilalți creștini din jurul tău ca să zidiți împreună biserica.

4) ALĂTURĂ-TE UNEI BISERICI CA SĂ EVANGHELIZEZI LUMEA

Poate să sune ciudat, dar o modalitate în care noi îi iubim pe necreștini și evanghelizăm lumea constă din a ne alătura unei biserici locale. Când facem aceasta, noi le arătăm necreștinilor și celor care cred că sunt creștini cum arată adevărata convertire. Noi le oferim o deosebire clară între biserică și lume, arătând vizibil că credincioșii sunt „în interiorul” bisericii, în timp ce necredincioșii rămân „în afară” (1 Cor. 5:12).

Mai mult, când ne alăturăm unei biserici locale, noi intensificăm eforturile noastre evanghelistice. Când acționăm împreună, putem răspândi mai bine Evanghelia în țară și în străinătate. Putem face acest lucru prin cuvintele noastre, când le împărtășim Evanghelia altora, și când îi ajutăm pe alții să facă asta. Putem să susținem această lucrare evanghelistică prin acțiunile noastre atunci când susținem Evanghelia prin faptele noastre bune.

Prin natura ei, o biserică locală este o organizație misionară. Noi promovăm Evanghelia atunci când conlucrăm ca să o ducem la cei care încă n-au auzit-o și făcând ca Evanghelia să fie vizibilă înaintea lumii prin felul în care trăim.

Isus ne-a învățat că toți oamenii „cunosc” că suntem ucenicii Lui dacă „ne iubim unii pe alții” (Ioan 13:34-35). Când lumea se uită la biserică, ea ar trebui să vadă dragostea lui Hristos manifestată în grija noastră unii față de alții. Chiar dacă suntem imperfecti, atunci când Duhul lui Dumnezeu lucrează autentic în noi, El va folosi viețile noastre pentru a ajuta la demonstrarea adevărului Evangheliei Sale înaintea lumii. Acesta este un rol special pe care îl avem acum, rol pe care nu-l vom mai avea în Cer, anume să fim parte din planul lui Dumnezeu de a duce Evanghelia Lui înaintea acestei lumi.

Te-ai gândit vreodată la faptul că biserica este planul de evanghelizare al lui Isus? Când propovăduim mesajul dragostei lui Dumnezeu în Hristos, noi ilustrăm în același timp aceeași dragoste în biserică locală. Când ne iertăm unii pe alții, când ne chemăm unii pe alții la pocăință, când ne încurajăm reciproc și când vorbim unii cu alții despre Cuvântul lui Dumnezeu, noi ilustrăm dragostea lui Hristos care a făcut aceleași lucruri pentru noi. Viețile noastre *împreună* îi dau credibilitate mesajului pe care îl propovăduim. Dacă îi iubim cu adevărat pe prietenii noștri necreștini, ne vom înrola în planul de evanghelizare al lui Isus și ne vom

dedica față de o congregație locală.

5) ALĂTURĂ-TE UNEI BISERICI PENTRU SIGURANȚA TA

Nu te alături unei biserici ca să fii mântuit, dar poți dori să te alături bisericii ca să fii ajutat în a fi sigur că ești mântuit. Adu-ți aminte de cuvintele lui Isus în acest sens:

Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui... Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămân în dragostea Lui... Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu... Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi, dacă le faceți (Ioan 14:21; 15:10, 14; 13:17).

Aș putea să citez mult mai multe cuvinte ale lui Isus care ne învață cum trebuie să Îl urmăm și cât de atenți trebuie să fim să nu ne amăgim singuri. Când ne alăturăm unei biserici, noi le cerem fraților noștri și surorilor noastre să ne supravegheze așa încât să trăim conform cu ceea ce pretindem că suntem. Noi le cerem fraților și surorilor din jurul nostru să ne încurajeze, uneori reamintindu-ne de modalitățile în care L-am văzut pe Dumnezeu la lucru în viețile noastre și alteori

prin a ne provoca atunci când ne îndepărtăm de ascultarea de El.

Este foarte ușor să ne amăgim crezând că suntem creștini doar pentru că am luat cândva o decizie când eram plini de lacrimi și apoi ne-am alăturat unei biserici. Poate că am trecut prin viață alături de biserică ani la rând, susținând lucrările ei, făcându-ne prieteni în jurul activităților ei, cântând unele dintre imnuri, plângându-ne de altele, dar necunoscându-L niciodată pe Hristos cu adevărat. Ai o relație vie cu Hristos care schimbă viața ta și schimbă viețile celor din jurul tău?

Cum ai putea să spui dacă acest lucru este adevărat în cazul tău? Una dintre modalitățile în care poți descoperi adevărul despre propria viață este să îți pui următoarea întrebare: Înțeleg eu că a-L urma pe Hristos implică esențialmente felul în care îi tratez pe alți oameni, în special pe cei care sunt membri în biserica mea? Oare m-am angajat împreună cu ei ca să îi iubesc și mă dedic acestui țel?

Sau ai pretins că cunoști o dragoste de la Dumnezeu în Hristos, și totuși trăiești într-un fel care contrazice acea pretenție? Pretinzi că cunoști această dragoste care nu are limite, și totuși pui limite în dragostea față de alții, spunând în fapt că „totul ține până aici”?

O astfel de pretenție de dragoste, lipsită de o viață care să o dovedească, este un semn rău. Și totuși, dacă stai izolat și refuzi să te alături unei biserici, nu poți beneficia de ajutorul altor creștini. Tu navighezi cu mica ta corabie pe calea proprie. Vei veni la biserică atunci când o să-ți placă predicile, vei veni când o să-ți placă muzica sau când o să-ți placă altceva din ceea ce biserica face, apoi vei pleca în orice altă direcție când vei dori altceva.

Membralitatea într-o biserică locală nu este o adăugire învechită, demodată și inutilă la membralitatea adevărată în trupul universal al lui Hristos. Membralitatea într-o biserică locală este menită să fie o mărturie a membralității tale în biserica universală. Membralitatea în biserică nu mântuiește, dar ea reflectă mântuirea. Iar dacă nu există nicio reflectare a mântuirii noastre, cum putem fi siguri că suntem mântuiți cu adevărat? Așa cum explică apostolul Ioan, „Dacă zice cineva: ‚Eu Îl iubesc pe Dumnezeu’, și îl urăște pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu îl iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să Îl iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede?” (1 Ioan 4:20).

Atunci când devenim membri în biserică, noi ne unim mâinile unii cu alții ca să îi cunoaștem pe alții și

să fim cunoscuți de alții. Noi cădem de acord să ne ajutăm și să ne încurajăm reciproc când avem nevoie să ni se reamintească de lucrarea lui Dumnezeu în viețile noastre sau când trebuie să fim provocați în ce privește discrepanțele majore dintre trăirea și pretențiile noastre.

6) ALĂTURĂ-TE UNEI BISERICI CA SĂ DAI PE FAȚĂ EVANGHELIILE FALSE

Când interacționăm cu alți creștini, noi îi arătăm lumii cum este creștinismul în realitate. Noi alungăm ideea falsă că creștinii sunt niște oameni înfumurați, auto-neprihăniți, care ar fi îngrijorați că cineva ar putea să se distreze și care cred, mai presus de orice, în bunătatea personală. Mulți necredincioși văd creștinismul în felul acesta. Noi putem să combatem această imagine falsă având o biserică ce nu este caracterizată de o astfel de atitudine.

Acum câțiva ani am vizitat o rudă pe care nu o mai văzusem de când eram copil. Anunțul meu că urma să fiu un predicator baptist n-a sunat foarte bine în urechile ei. Ea s-a oprit, s-a uitat în jos către cafeaua ei și mi-a spus: „Eu am renunțat la religia organizată. Eu cred că bisericile sunt doar niște vizuini pline de vipere”.

„Cu adevărat?”, am replicat eu.

„Da”, a spus ea.

„Chiar crezi că lumea din afara bisericii este cu mult mai bună?”, am întrebat-o eu.

Ea s-a gândit pentru o clipă: „Ei bine, nu cred că este. Și lumea este plină de vipere, dar cel puțin ei știu că sunt vipere”.

I-am răspuns atunci: „Ai putea fi surprinsă de cât de mult sunt de acord cu tine. Știu că lumea din afară este o groapă plină de vipere. Și știu că biserica este și ea plină de vipere. Dar diferența este că eu nu cred cu adevărat că lumea din afară știe că membrii ei sunt vipere. Și cred că creștinii știu că ei sunt, și asta este motivul pentru care noi mergem la biserică – pentru că știm că avem nevoie de ajutor. Pentru că știm că suntem dependenți de Dumnezeu și că suntem mântuiți doar prin harul Lui”.

Tot ceea ce putem aduce la mântuirea noastră este păcatul nostru. Ceea ce ne mântuiește este dragostea lui Dumnezeu în Hristos. El a venit și a trăit o viață perfectă pentru noi, a murit pe cruce în locul tuturor celor ce se vor întoarce la El și își vor pune credința în El, și a înviat biruind moartea și păcatul. Doar credința noastră în El

este instrumentul prin care suntem mântuiți.

Așa că alătură-te unei biserici ce crede în acea Evanghelie. Vino alături de alți creștini într-un legământ de membralitate care face cunoscut acel adevăr.

7) ALĂTURĂ-TE UNEI BISERICI PENTRU A-L PROSLĂVI PE DUMNEZEU

În final, dacă ești creștin, ar trebui să te alături unei biserici spre slava lui Dumnezeu. Petru le-a scris următoarele unora dintre primii creștini: „Să aveți o purtare bună în mijlocul Neamurilor, pentru ca în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune, pe care le văd, să Îl slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării” (1 Petru 2:12).

Uimitor, nu-i așa? Poți fi sigur că Petru a auzit învățătura Domnului lui. Amintește-ți ce a spus Isus în Predica de pe Munte: „Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să-L slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri” (Matei 5:16).

Din nou, prezența surprinzătoare pare să fie că Dumnezeu va primi slavă pentru faptele noastre bune. Dacă acest lucru este valabil în viețile noastre la nivel individual, nu ar trebui să ne surprindă ca să fie la fel

de valabil în viețile noastre trăite împreună, ca niște creștini. Dumnezeu dorește ca felul în care noi ne iubim unii pe alții să ne identifice ca ucenici ai lui Hristos. Adu-ți aminte de cuvintele lui Isus din Ioan 13:34-35: „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”.

Viețile noastre trăite împreună trebuie să ne identifice ca fiind ai Lui și să Îi aducă laudă și slavă.

Isus a spus: „Eu Îmi voi zidi Biserica” (Matei 16:18). Dacă Isus este dedicat bisericii, oare noi ar trebui să fim mai puțin dedicați față de ea?

Majoritatea creștinilor care frecventează o biserică centrată pe Dumnezeu și care propovăduiește Scriptura se confruntă cu frustrări în anumite momente. Dar adu-ți aminte că toate familiile au probleme. Acele momente de frustrare sunt tocmai momentele când putem să manifestăm iertare, când putem să umblăm în răbdare și să îi iubim pe alții care n-au nimic să ne dea în schimb. Aceste relații dedicate în legământul bisericii Îi vor aduce slavă lui Dumnezeu.

DEDICĂ-TE TRUPULUI LUI HRISTOS

În penultima scenă din piesa lui Robert Bolt, *A Man for All Seasons*, fiica lui Thomas More, Meg, vine la celula lui ca să-l convingă să spună ce trebuie să spună ca să poată fi eliberat. Meg pledează astfel: „Atunci spune cuvintele jurământului, iar în inima ta gândește altfel”.

„Ei bine,... în final”, spune More, „nu este o chestiune de rațiune; este o chestiune de dragoste”.¹

A te alătura unei biserici locale anume este o reflecție exterioară a unei dragoste lăuntrice – față de Hristos și față de poporul Lui. Și, așa cum vedem atât de des în această viață, dragostea cea mai mare este rareori doar spontană; ea este mai adesea planificată, premeditată și caracterizată de dedicare.

Efeseni 5:25 spune că „Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea”. Faptele Apostolilor 20:28 ne aduce aminte că El a răscumpărat biserica Sa cu propriul Lui sânge. Dacă suntem ucenicii lui Hristos, și noi ar trebui să iubim biserica pentru care El S-a jertfit.

Așa că nu doar frecvența o biserică (deși ar trebui să faci asta), ci alătură-te ei. Unește-ți mâinile cu alți

---

¹ Robert Bolt, *A Man for All Seasons* (New York: Random House, 1990), 141.

creștini. Găsește o biserică la care să te alături, și fă asta așa încât necreștinii să audă și să vadă Evanghelia, așa încât creștinii slabi să fie îngrijiți, așa încât creștinii puternici să își canalizeze energia într-un fel bun, așa încât liderii bisericii să fie încurajați și ajutați, și așa încât Dumnezeu să fie proslăvit.

RESURSE RECOMANDATE

Thabiti Anyabwile, *What Is a Healthy Church Member?* (Wheaton, IL: Crossway, 2008).

Mark Dever, *Nine Marks of a Healthy Church* (Wheaton, IL: Crossway, 2013).

Jonathan Leeman, *Church Membership: How the World Knows Who Represents Jesus* (Wheaton, IL: Crossway, 2012). Disponibilă în limba română la Editura MAGNA GRATIA.

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să illustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

- 1) *Recomandă mai departe această carte!*
- 2) *Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.*
- 3) *Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fi anunțat când publicăm resurse noi.*
- 4) *Spune-le și altora despre lucrarea noastră.*
- 5) *Roagă-te pentru noi.*
- 6) *Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html*

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.
Mulțumim!

Mulți dintre noi avem întrebări despre ce înseamnă să trăim ca niște creștini în contextul unei biserici locale. Ai putea chiar să te regăsești întrebându-te: Dacă cred în Isus, de ce trebuie să mă alătur unei biserici? Simplu spus, când ești mântuit din păcatul tău, ești mântuit într-o comunitate caracterizată de părtășie și dare de socoteală. Cunoscutul autor Mark Dever prezintă aici șapte motive biblice pentru care membralitatea în biserică este esențială pentru ilustrarea Evangheliei în viața ta.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățatură sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserica locală.

Mark Dever (PhD, Cambridge University) este păstor senior la Capitol Hill Baptist Church în Washington, DC, și președintele 9Marks (9Marks.org). Dever este autorul a mai multe cărți și este predicator invitat la diferite conferințe organizate în SUA.

Editura **MAGNA GRATIA**
www.magnagratia.org

9Semne
www.9marks.org